Ponedjeljak, 01.02.2016.g.

Igrom slučaja, danas sam dobio na čitanje PSALAM 139.

PREKRASAN, PREKRASNA MOLITVA I PRIZNANJE GOSPODINA

BOGA ZA SVE U ŽIVOTU.

Puno puta sam ga čitao, njegove dijelove, ali ponovno me danas dirnuo.

I odmah sam sjetio mnogih koji su mi posvjedočili kako su im mnogo

značile te prekrasne Davidove riječi i zahvale Gospodinu Bogu, Jahvi, kada

su bili u teškim kušnjama svojih života.

A posebno su mi u misli "došli" oni koji su mi posvjedočili da su

u tim prekrasnim riječima i rečenicama Psalma 139 SHVATILI

DA SU I ONI OD NEKOGA VOLJENI.

DA I NJIH, TAKVE KAKVI SU, NETKO LJUBI.

DA SU I ONI, TAKVI KAKVI SU, NEKOME POSEBNI I

VAŽNI.

DA SE CIJELI NJIHOV ŽIVOT, OD ZAČEĆA U MAJČINOJ

UTROBI, NETKO O NJIMA BRINE, I DA IH JE NETKO ŽELIO

UPRAVO TAKVE KAKVI, TU GDJE JESU.

LJUBAV, OSJETILI SU LJUBAV ….

Evo dalje tog prekrasnog Davidovog psalma. Svatko od nas će u njemu

pronaći nešto za sebe, nešto što mu baš sada, u ovim životnim trenucima

treba:

"PSALAM 139 (138)

Pohvala Sveznajućeg Zborovođi. Davidov.

Jahve, proničeš me svega i poznaješ,

[2]ti znaš kada sjednem i kada ustanem,

izdaleka ti već misli moje poznaješ.

[3]Hodam li ili ležim, sve ti vidiš,

znani su ti svi moji putovi.

[4]Riječ mi još nije na jezik došla,

a ti, Jahve, sve već znadeš.

[5]S leđa i s lica ti me obuhvaćaš,

na mene si ruku svoju stavio.

6Znanje to odveć mi je čudesno,

previsoko da bih ga dokučio.

7Kamo da idem od duha tvojega

i kamo da od tvog lica pobjegnem?

8Ako se na nebo popnem, ondje si,

ako u podzemlje
legnem, i ondje si.

9Uzmem li krila zorina

pa se naselim moru
na kraj,

10i ondje bi me ruka
tvoja vodila,

desnica bi me tvoja
držala.

11 Reknem li: »Nek’
me barem tmine
zakriju

i nek’ me noć

umjesto svjetla
okruži!« –

12ni tmina tebi
neće biti tamna:

noć sjaji kao dan

i tama kao

svjetlost.

13 Jer ti si moje
stvorio bubrege,

satkao me u
krilu majčinu.

14 Hvala ti što
sam stvoren
tako čudesno,

što su djela
tvoja predivna.

Dušu moju do

dna si
poznavao,

15 kosti moje ne
bjehu ti sakrite

dok nastajah

u tajnosti,

otkan u
dubini zemlje.

16 Oči tvoje

već tada gledahu djela moja,

sve već bješe zapisano u

knjizi tvojoj:

dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.

17 Kako su mi,
Bože, naumi
tvoji
nedokučivi,

kako li je

neprocjenjiv
zbroj njihov.

18 Da ih
brojim? Više
ih je nego

pijeska!

Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!

19 De,
istrijebi,
Bože,
zlotvora,

krvoloci nek’ odstupe od mene!

20 Jer
podmuklo
se bune
protiv tebe,

uzalud se

dižu tvoji dušmani.

21 Jahve, zar da ne

mrzim tvoje mrzitelje?

Zar da mi

se ne gade protivnici tvoji?

22Mržnjom

dubokom ja ih mrzim

i držim ih svojim

neprijatelji ma.

23 Pronikni

me svega, Bože, srce mi upoznaj,

iskušaj me i upoznaj misli moje:

[24]pogled
aj, ne idem
li putem
pogubnim

i povedi me putem vječnim!"

'□ □ ...[13] Je r ti si moje stvorio bubrege,

satkao me u krilu

majčinu.

14 Hvala ti što sam stvoren

tako čudesno,

što su djela tvoja predivna.

Dušu moju do dna si poznavao,

15 kosti moje ne

bjehu ti sakrite

dok nastajah u tajnosti,

otkan u dubini zemlje..."

O LJUBLJENI MOJ GOSPODINE

BOŽE,

SVEMOG UĆI, VJEKOVJ

EČNI, BESKRAJ NO TI

HVALA NA TVOJOJ

LJUBAVI!

SVET I PRESVET U SVE

VIJEKE VJEKOVA.